

179. *Maxillaria pachyacron* Schltr., nov. spec.

Epiphytica, humilis, 7—8 cm alta, in ramis arborum decumbente; rhizomate valde abbreviato; radicibus filiformibus elongatis, flexuosis, glabris; pseudobulbis approximatis, ancipitibus, late ellipticis, unifoliatis, c. 1 cm altis, medio fere 0,6—0,7 cm latis, primum vaginis foliaceis obtectis; foliis ellipticis obtusis, inaequaliter bilobulatis, glabris, textura coriaceis, 5—6 cm longis, medio fere 2,5—3 cm latis; scapis ad basin pseudobulborum natis, more generis unifloris, cum flore foliis aequilongis vel paulo longioribus; vaginis c. 4, arctius amplectentibus, scapum bene obtegentibus; bractea vaginis simillima ovarium bene superante, erecta; floribus illis *M. lepidotae* Ldl. fere aequimagnis similibusque; sepalis lanceolatis elongato-acuminatis, glabris, c. 3,5 cm longis, lateralibus basi margine anteriore bene dilatata mentum conicum obtusum, c. 0,8 cm longum formantibus; petalis falcato-obliquis, lanceolatis, elongatis, glabris, sepalis distincte brevioribus, c. 2,5 cm longis; labello e basi cuneata apice trilobo, lobis lateralibus abbreviatis, margine leviter undulatis, intermedio parvulo rotundato, subtus bene incrassato, linea carinata apicem versus dilatata e basi usque in medium labelli decurrente; columna semitereti, 0,5 cm alta, clinandrio denticulato, glabra, pede producto; polliniis 4 inaequalibus, stipite suborbiculari, antice lunato-exciso, glandula lunata angusta; ovario cylindraceo, c. 1,5 cm longo, glabro.

Costa-Rica: In den Wäldern von La Palma, 1700—2000 m ü. d. M.

A. Tonduz no. 9681, blühend im Juli 1895.

Die Pflanze dürfte am besten in die Verwandtschaft von *M. lepidota* Ldl. untergebracht werden.